

די להתייפיף!!!

מה שקורה כיום בשטחים שייך לכולנו. די להתייפיף! צריך לומר בגלוי - הכיבוש אינו משרת שום מטרה מדינית - הוא רק מסכל פעולות טרור

הממשלה לפיד עשה בדיוק את מה שנדרש מראש ממשלה לעשות - הוא פועל על פי האינטרס הלאומי.

בקטנה

החשש האמיתי איננו מהתגברות האלימות. החשש האמיתי הוא מההתקדמות המתמשכת למציאות של "מדינה אחת" - מבחינת הפלסטינים נראה שקיימת תמיכה ברעיון, בעיניהם זה נתפס כאמצעי למימוש זכויות אזרחיות, בכך בעתיד הם יוכלו להוביל הישג לאומי, אם וכאשר יושג הרוב הדמוגרפי שבין הים לירדן. דיון בנושא אמנם קיים בשיח הישראלי, אולם הוא לא מדומיין ולא מובן דיו, משום שכל יום שחולף, מקרב אותנו לנקודת האל-חזור, מצב שרק יכול להקשות עלינו בעתיד את מימוש ההפרדות הפיזית.

מקבלי ההחלטות, אנשי מקצוע, ובעיקר הציבור חייבים לשאול עצמם את השאלה הקריטית: האם ניתן להמשיך במציאות הנוכחית לאורך זמן? - גישה שאוחזים בה רבים שמתנגדים להכרעות בנושא הפלסטיני. ישראל צועדת לקראת צומת היסטורי, בו יהיה עליה לבחור בין הדגם שמכיל שני סוגי אזרחיות, לבין ההחלטה לאזרח פלסטינים שחיים ביהודה ושומרון. כל פעולה לכשעצמה, עלולה להיות נפיצה לכשעצמה ולהטיל ספק בהמשך קיום המדינה - כמדינה יהודית ודמוקרטית.

כחודש לפני הבחירות, שאלה נוקבת זו חייבת להיות מוצבת במוקד הדיונים ולחייב את הפוליטיקאים למענה ברור ונקי מסיסמאות. כל ממשלה אשר תיבחר, חייבת להבין שעליה להציב את הנושא הפלסטיני בראש מעייניה. הזמן לא יאפשר להמשיך ולתחזק את המצב הקיים באמצעים כלכליים. מקבלי ההחלטות חייבים להפסיק להתייפיף ולהתחיל לגבש אסטרטגיה סדורה, ללא כל חשש מקבלת הכרעות היסטוריות.

עוד לפני שהספקנו לשמוע את צמד המילים האסור, "שתי מדינות", וכבר קמה זעקה. איך וכיצד ראש הממשלה לפיד העז להזכיר את "צמד המילים"? הליכוד: "לפיד רוצה למסור שטחי מולדת לאויבנו". גדעון סער: "הקמת מדינת טרור ביהודה ושומרון תסכן את ביטחון ישראל". מי שעדיין ראש הממשלה החליפי, נפתלי בנט תקף את הרעיון בכל מכל.

האם בעשורים האחרונים, היה ראש ממשלה אחד שלא הציע את הרעיון של שתי מדינות...? אהוד ברק, אריק שרון, אהוד אולמרט, ובנימין נתניהו אשר הגדיל לעשות - הוא אימץ את פתרון "שתי המדינות" בנאום בר-אילן שלו, הוא קידם את פתרון שתי המדינות במסגרת השיחות עם מזכיר המדינה האמריקאי ג'ון קרי והוא זה שאימץ את חזון השלום של דונלד טראמפ, דבר שקרה ממש לא מזמן. אז היכן בדיוק הבעיה? האם גם נתניהו רוצה "למסור שטחי מולדת לאויבנו"? ... ברור שאין שום סיכוי לפתרון "שתי מדינות", זאת משום שהפלסטינים אמרו תמיד "לא" לכל ההצעות שהוצעו להם, כך שברור גם שהם ימשיכו בסירובם לכל הצעה. לכן, צריך להיות ברור לכולנו שמדובר כאן בדיון סרק. לא חשוב מה תציע ישראל - הפלסטינים ימשיכו בסירובם.

אז מדוע בכלל להציע?

משום שבזירה הבינלאומית צריך להבהיר שוב ושוב שיש ישראל תמיד, אבל תמיד, מושיטה יד לשלום (גם גנץ אמר את זה לפני מספר ימים), ישראל אמרה תמיד כן והפלסטינים אמרו תמיד לא. אז מה בדיוק רוצים הזועקים בקרבנו: הליכוד, בנט, סער וסמוטריץ' - שהפלסטינים יגידו כן וישראל תגיד לא? גם נתניהו הבין את הפואנטה כאשר הוא היה שם.

אז נכון שתעמולת הבחירות מובילה את הליכוד להצהרות לוחמניות שהופכות את ישראל לסרבנית שלום. אבל ראש

צריך להסתכל למציאות בעיניים. היחסים בינינו לבין הפלסטינים הגיעו למבוי סתום. בדיפלומטיה הישראלית, יש שמעדיפים לטמון ראשם בחול ולגרור אחריהם ציבור שלם שמאמין עדיין שיקרה איזה נס שיוציא אותנו מהביצה אליה נקלעה המדינה, צריך גם להבין ששום דבר לא יכול לשנות מצב שבו הפכנו באופן אבסורדי לחלוטין, לתלויים בכוח המסכל של הרשות הפלסטינית.

"שתי מדינות לשני עמים", או "מדינה דו לאומית" - איך שלא נכנה זאת, ישראל צריכה שוב ושוב להציע לפלסטינים "אופק מדיני" (למי שעוקב, פרסמתי מאמר בנושא לפני שבועות מספר). למרות התגובה הידועה מראש - לעצם ההצעה קיימת חשיבות רבה, כי סרבנות מצד הפלסטינים חשובה לא פחות - כדי להראות לעולם מי כאן הסרבן האמיתי שמטרפד כל הצעה. אם זה לא יקרה, אנחנו נמשיך להיות שרויים בבזבז של עצמנו. הלאומיות הפלסטינית, מתמודדת עם המשבר הקשה ביותר בתולדותיה, משבר שבא לידי ביטוי בעיקר באובדן הדרך. חסרה להם מנהיגות לגיטימית ואמינה; בעייתם ירדה מסדר היום הבינלאומי והאזורי והשאיפה למדינה עצמאית זעירה ומפוצלת נחלשה ונדחקה לקרן זווית.

בישראל מתרחש תהליך הפוך, הסכמי אוסלו הפכו לגידוף, עמדות מדיניות שנחשבו לימין קיצוני בימי בגין ושרון נחשבות כיום כמרכז מתון, והרשות הפלסטינית בשטחי יהודה ושומרון הפכה ללעג - משטר הכיבוש נשאר עדיין של כולנו. אז די להתייפיף!!! הכיבוש אינו משרת כיום שום מטרה מדינית, אלא רק מסכל פעולות טרור. עד היום, לא נמצא נבחר ציבור אחד, עם היכולת להוציא אותנו מהבזבז המדיני/לאומי שאליו נקלעה המדינה.

על מה המהומה?